

A M. KIR. FÖLDMÍVELÉSÜGYI MINISZTER 199.199/1941. F. M. SZAMÚ RENDELETE LEGKISEBB ÉS LEGNAGYOBB ERDŐGAZDASÁGI MUNKABÉREK MEGÁLLAPÍTÁSÁNAK A KÖTELEZŐVÉ TÉTELE TÁRGYÁBAN.*

A legkisebb gazdasági munkabérek megállapításáról szóló 1940 : XV. t.-c. 12. §-ának (2) bekezdésében, valamint a legnagyobb gazdasági munkabérek megállapítása tárgyában kiadott 1.520/1941. M. E. számú rendelet 1. §-ának (2) bekezdésben kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §. (1) A legkisebb és legnagyobb erdőgazdasági munkabérek megállapítása kötelező az erdei tűzifatermelés, a műfatermelés és a bányafatermelés szakmá- és részesbéreire vonatkozóan.

(2) Ha a vármegye (város) területén számottevő mértékben nem folytatnak oly termelést, amelynek körében az (1) bekezdésben említett valamely munkabérnem előfordulhat, arra a munkabérnemre vonatkozóan a legkisebb és legnagyobb munkabér megállapítása az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés ellenére mellőzhető.

2. §. A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1941. évi május hó 23-án.

A miniszter helyett:

Dr. Báránys Károly s. k.
államtitkár.

A M. KIR. MINISZTERIUM 3940/1941. M. E. SZAMÚ RENDELETE A VADÁSZATNAK A MAGYAR SZENT KORONÁHOZ VISSZACSATOLT KELETI ÉS ERDÉLYI ORSZÁGRÉSZEN VALÓ SZABÁLYOZÁSA TÁRGYÁBAN.**

A m. kir. minisztérium a román uralom alól felszabadult keleti és erdélyi országrésznek a Magyar Szent Koronához visszacsatolásáról és az országgal egyesítéséről szóló 1940 : XXVI. t.-c. 3. §-ban foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

Vadászati haszonbérleti szerződések bemutatása.

1. §. (1) A Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi országrész területén a vadászati jog gyakorlására vonatkozó és a jelen rendelet hatálybalépésének napján érvényben lévő szerződések eredeti példányát vagy annak hiteles másolatát (magyar fordítással együtt) az ingatlan tulajdonosa (haszonélvezője, haszonbérletlője) köteles a jelen rendelet hatálybalépésétől számított harminc nap alatt a terület szerint illetékes törvényhatóság első tiszviselőjénél bemutatni.

(2) A szerződésekhez esatolni kell eredetben, vagy hiteles másolatban (magyar fordítással együtt) az arra vonatkozó módosító és kiegészítő szerződést, — amennyiben ilyen van — valamint azt a román hatósági határozatot is, amely a nagyvadak tekintetében az évi lelővési keretet megállapította.

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1941. évi május hó 27-i 119. számában.

** Megjelent a Budapesti Közlöny 1941. évi május hó 28-i 120. számában.

(3) A bemutatási kötelezettség elmulasztása esetében a szerződés a bemutatásra megállapított határidő leteltével hatályát veszti. Az ingatlan tulajdonosa (hasznélvezője, haszonbérelője) a bemutatási kötelezettség elmulasztásából származó károkért a másik féllel szemben kártérítéssel tartozik.

2. §. (1) Az 1. §. értelmében bemutatott szerződések tudomásulvétele tekintetében, kivéve a 3. §. alá eső szerződéseket, a törvényhatóság első tisztviselője a vármegyei vadászati felügyelő (5. §.) szakvéleményének meghallgatása után határoz.

(2) A törvényhatóság első tisztviselője a bemutatott szerződés tudomásulvételét megtagadhatja, ha

a) az ország vadgazdálkodási érdekeit a szerződés veszélyezteti;

b) a vadászatra jogosítottal szemben a vadászat okszerű gyakorlása, vagy általában megbízhatóság tekintetében merül fel;

c) a vadászterület kiterjedése és vadállománya, másrészt a vadászati haszonbér összege tekintetében feltűnő aránytalanság állapítható meg.

(3) A szerződés tudomásulvételének megtagadása esetében a szerződés hatályát veszti.

3. §. (1) A törvényhatóság első tisztviselője az 1. §. értelmében bemutatott szerződést a vármegyei vadászati felügyelő véleményével együtt nyolc nap alatt a tudomásulvétel tárgyában való határozathozatal végett a földművelésügyi miniszterhez terjeszti fel, ha

a) a szerződés a román földművelésügyi miniszter közvetlen határozata alapján jött létre;

b) a szerződést a keleti és erdélyi országrész visszacsatolása után és a jelen rendelet hatálybalépése előtt kötötték;

c) a szerződést a visszacsatolás előtt kötötték ugyan, de a visszacsatolás után átruházták;

d) a haszonbérelő a jelen rendelet hatálybalépésének napján külföldi állampolgár.

(2) Ha a 660/1941. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny 1941. évi 21. szám) alapján a magyar államkincstár a szerződés hatálya tekintetében már nyilatkozott, vagy a másik fél az államkincstárnak a nyilatkozattételre már határidőt tűzött ki, az 1. §. értelmében bemutatandó szerződéshez csatolni kell az államkincstár nyilatkozatát, illetőleg a nyilatkozattételre való felhívás másolatát.

(3) A földművelésügyi miniszterhez felterjesztett szerződések tudomásulvételére, illetőleg a tudomásulvétel megtagadására a 2. §. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

A magyar vadászati jog hatályának kiterjesztése.

4. §. A magyar jognak a vadászatra vonatkozó szabályai — az alábbi §-okban meghatározott eltérésekkel — a jelen rendelet hatálybalépésének napjától a visszacsatolt keleti és erdélyi területekre is kiterjednek.

Vadászati felügyelők.

5. §. (1) A földművelésügyi miniszter a visszacsatolt keleti és erdélyi országrészen minden törvényhatóságban a törvényhatóság területére, illetőleg annak visszacsatolt részére kiterjedő működési körrel az alább meghatározott tennivalók ellátására vadászati felügyelőt bíz meg.

(2) A vadászati felügyelő figyelemmel kíséri mindazokat a jelenségeket, amelyek a vadállományt, a vadvédelmet és a vadászat gyakorlását érintik, megfigyeléseiről rendszerint negyedévenként, a szükséghez képest esetenként is jelentést tesz a földművelésügyi miniszternek.

A vadászati felügyelő a kivételes vadlelövési kérelmek felől és a vadlelövési keret meghatározása tekintetében véleményt nyilvánít és vadászati kérdésekben a földművelésügyi miniszternek javaslatot tesz.

(3) A vadászati felügyelő az 1883. évi XX. t. c. 29–31. §-aiba ütköző és hivatalból üldözendő vadászati kihágási ügyekben a 65.000/1909. B. M. számú rendelet (Rbsz.) 30. §-ában a szakképviselő részére megállapított jogokat a vád képviselőjében gyakorolja.

(4) A vadászati felügyelő vadászati kérdésekben a törvényhatóság első tisztviselőjének is véleményező, szaktanácsadó és javaslattevő szerve.

(5) A vadászati felügyelő működésének megkezdése előtt az alispán előtt fogadalmat tesz. A vadászati felügyelőt díjazás nem illeti, megbízatása bármikor visszavonható.

A vadászterület nagysága.

6. §. Havasi jellegű községekben a vadászati jog gyakorlása szempontjából a mezőgazdasági művelés alatt álló ingatlanokat az erdőgazdasági (havasi) ingatlanokkal együtt kell számításba venni. E községekben az ingatlan tulajdonosa (haszonélvezője, haszonbérelője) a vadászati jogot csak akkor gyakorolhatja, ha

a) az ingatlan legalább 2000 kat. hold;

b) az ingatlan 2000 kat. holdnál kisebb ugyan, de kerítéssel vagy árokkal van körülvéve s a vad abból sem ki, sem abba be nem válthat.

A vadászati jog gyakorlására jogosult személyek.

7. §. A vadászati jog csak olyan személynek adható haszonbérbe s árverés sorára vételi ajánlatot is csak az tehet, akinek erre az illetékes vadászati felügyelő meghallgatása után a földművelésügyi miniszter, vagy az általa kijelölt szerv engedélyt ad. Ez a rendelkezés a társbérelőkre, vadásztársaság alakítása esetében annak tagjaira, valamint mindezek személyében utóbb beálló változásokra is kiterjed.

8. §. (1) Ha a társbérlők száma a hetet eléri, vadásztársaságot kell alakítani.

(2) A társbérelő, illetőleg a vadásztársasági tag csak annyi lehet, hogy egy-egy apróvadás területen legalább 200 kat. hold, nagyvadás területen legalább 1000 kat. hold essék.

9. §. Vadászjegy kiállításának csak akkor van helye, ha azt a vadászati felügyelő a vadászjegyre szóló bejelentésen (5007/1924. P. M. számú rendelet) véleményezi. A vadászati felügyelő a vadászjegy kiállítását akkor nem véleményezi, ha a kérelmezőtől a vadászat okszerű gyakorlása nem várható. Azokat az eseteket, amikor a vadászati felügyelő véleményezésére nincs szükség, a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

Vadlelövési keret.

10. §. A földművelésügyi miniszter a vadászati felügyelő meghallgatása után meghatározhatja, hogy a vadászterületen évenként mely számban és milyen ivararányban szabad vadat, különösen siketfajdot, nyírfajdot, őzet, szarvast, zergét, dämvdát, muflont, medvét és hiúzt löni.

A vadászat gyakorlására és a vadászati jog haszonbérbeadására vonatkozó szabályok.

11. §. A vad védelmére és gondozására, a vadőrri szolgálatra, a vadászati jog gyakorlására és haszonbérbeadására vonatkozó részletes jogszabályokat a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

Büntető rendelkezések.

12. §. (1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb beszámítás alá nem esik, kihágást követ el és pénzbüntetéssel büntetendő:

a) aki a 7. §-ban foglalt rendelkezések ellenére vadászati jogot haszonbérbe ad, vagy mint bérlő vagy társbérlő haszonbérbe vesz, avagy mint vadásztársaság tagja gyakorol;

b) az a társbérlő, aki a 8. §. (1) bekezdésében foglalt rendelkezésnek nem tesz eleget;

c) aki a 8. §. (2) bekezdésében foglalt rendelkezés ellenére vadászati jogot haszonbérbe ad, vagy haszonbérbe vesz, vagy mint vadásztársaság tagja gyakorol;

d) aki a 10. §-ban foglalt rendelkezések ellenére a földművelésügyi miniszter által megállapított vadlövési keretet túllépi.

(2) A pénzbüntetésre az 1928. évi X. t.-c. rendelkezései az irányadók.

(3) A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságoknak, mint rendőri büntetőbírósnak a hatáskörébe tartozik. Az 1929:30. t.-c. 59. §-a (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezés alkalmazása szempontjából szakminiszternek a földművelésügyi minisztert kell tekinteni.

Záró rendelkezések.

13. §. A jelen rendelet rendelkezései nem érintik a honvédelemről szóló 1939. évi 2. t.-c. 106. §-ának a vadászati jog haszonbérbeadására vonatkozó rendelkezéseit.

14. §. A jelen rendelet a kihirdetésének napján lép hatályba és azt a földművelésügyi miniszter hajtja végre.

Budapest, 1941. évi május hó 23-án.

*Bárdossy László s. k.,
m. kir. miniszterelnök.*

A M. KIR. IPARÜGYI MINISZTER 34.600/1941. IP. M. SZAMÚ RENDELETE A BELFÖLDI TÖLGY- ÉS FENYŐKÉREG FORGALMÁNAK A KORLÁTOZÁSA TÁRGYÁBAN.*

Az ipari nyersanyagok és termékek előállításának, forgalmának és felhasználásának szabályozásáról szóló 12.112/1939. M. E. számú rendeletben, továbbá a egyes anyagkészletek zár alá vételéről szóló 4570/1940. M. E. számú rendelet 2. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem.

1. §. A nyersbőr, a gubacs és a külföldi más cserzőanyagok forgalmának korlátozásáról szóló 46.300/1940. Ip. M. számú rendelet hatálya a belföldi tölgy- és fenyőkéregre (tölgy- és fenyőcserre) is kiterjed; ezeknek az anyagoknak tekintetében az említett rendeletnek a belföldi gubacsra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

2. §. A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba, egyidejűleg a 46.904/1939. Ip. M. számú rendelet 4. §-a, a 330/1941. M. E. számú rendelet IV. számú melléklete első részének 453. sorszáma alá tartozó tölgy- és fenyőkéreg tekintetében is hatályát veszti.

Budapest, 1941. évi május hó 31-én.

*Dr. Varga József s. k.,
m. kir. iparügyi miniszter.*

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1941. évi június hó 1-i 124. számában.

AZ ÁRELLENŐRZÉS ORSZÁGOS KORMANYBIZTOSÁNAK 168.900/1941. Á. K. SZÁMÚ RENDELETE A TŰZIFA LEGMAGASABB ÁRÁNAK A MEGÁLLAPÍTÁSARÓL.

A 4110/1939. M. E. számú rendelettel módosított 2220/1938. M. E. számú rendelet 2. §-ában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §.

Termelői árak feladó-, illetve leadóállomásokon

(1) A termelők által vagóntételekben eladott tűzifa legmagasabb leadóállomási árának budapesti leadóállomásokon, a jelen rendelethez csatolt I. számú mellékletben feltüntetett árakat kell tekinteni.

(2) Az I. számú mellékletben feltüntetett legmagasabb leadóállomási árak 10.000 kg I. osztályú aprítatlan tűzifára vonatkoznak, — vasúti kocsiban vagy hajóban — és a következő módon alkalmazandók:

a) Budapest székesfőváros, Budafok, Kispest, Pestszenterzsébet, Pestszentlőrinc, Rákospalota és Újpest megyei városok, Albertfalva, Csepel, Pestújhely, Rákosszentmihály, Sashalom nagyközségek területén minden változtatás nélkül.

b) Az *a)* pontban nem említett városok és községek területén a (3) bekezdés szerint kiszámított feladóállomási árakhoz hozzá kell adni a feladóállomástól leadóállomásig felmerülő vasúti fuvar költség és a leadóállomáson esetleg felmerülő kövezetvám összegét.

(3) A feladóállomási árat úgy kell kiszámítani, hogy a jelen §. (1) bekezdésében meghatározott árakból le kell vonni 5.40 P budapesti különdíjat (kövezetvámot), valamint a hazai tűzifára a feladóállomástól Budapestig érvényes díjszabási távolság szerint a m. kir. Államvasutak helyi díjszabása (II. rész) 6. pontjában felsorolt budapesti pályaudvarokra alkalmazott 15 tonnás díjtétel alapján 10.000 kg-ra eső fuvar költséget, vagy hajófuvar esetén a MFTR helyi árudíjszabása IV. részében megállapított 10 tonnás díjtétel alapján 10.000 kg-ra eső hajófuvar teljes összegét, azonban 105.40 P-nél többet abban az esetben sem kell levonni, ha az előbbieket szerint kiszámított fuvardíj és különdíj összege ezt meghaladja. A Budapestre és környékére [(2) bekezdés *a)* pontja] eladott tűzifa ára akkor sem haladhatja meg az I. számú mellékletben meghatározott árakat, ha az áru olyan feladóállomásról származik, ahonnan a tényleges fuvardíj (különdíj) összege nagyobb, mint a feladóállomási ár kiszámításánál a fentiek szerint hasonló címen figyelembevett összeg.

(4) Abban az esetben, ha a vagóntételben eladott tűzifa — a hasábfu válaszlécek kivételével — leadóállomása a (2) bekezdés *b)* pontja alá tartozó városban vagy községben van, a (3) bekezdés szerint kiszámított feladóállomási ár legfeljebb 15.— P-vel növelhető, amennyiben ennek figyelembevételével a feladó- és leadóállomás között felmerülő vasúti fuvardíj összege 62.— P-t meg nem halad. A jelen bekezdésben foglaltak kárpátaljai, valamint a visszatért keleti és erdélyi országrészek területén fekvő leadóállomásokon nem alkalmazhatók.

(5) Abban az esetben, ha a termelő a tűzifát nem vasúti kocsiba vagy hajóba berakva, hanem úgy adja el, hogy a szerződésszerűteljességi helye a kitermelés helyén tö mellett, erdei rakodón, továbbá a feladóállomáson lévő, illetőleg annak közelében, vagy egybeült fekvő rakterületén van, vagyis, ha a tűzifának az állomásra beszállítását, vasútra vagy hajóra feladását, vasúti kocsiba vagy hajóba berakását a vevő végzi, a tűzifát a budapesti leadóállomási árból levezetett feladóállomási árnál

annyival olcsóbban köteles eladni, amennyit a fenti költségek kitesznek. Ezeket a költségeket a kitermelés helyén szokásos tényleges kiadások alapján az eladó és vevő közösen állapítják meg.

(6) Amennyiben a tűzifa eladása nem feladóállomáson vasúti kocsiba berakva, illetve nem a szállítás időpontjában ténylegesen átadott súly figyelembevételével történik, hanem űrméterekben, az áru súlyát az eladó költségére végzendő próba-mérlegelések alapján megállapított súlyadatok figyelembevételével kell kiszámítani, de tekintetbe kell venni azt is, hogy a legmagasabb árak kiszámítása szempontjából 1 űrméter tűzifa súlya nem lehet magasabb a jelen rendelet II. számú mellékletében megjelölt átlagos súlynál.

(7) Az a termelő, aki a termelés helyén tő mellett, erdei rakodón, vagy egyebütt lévő rakterületén (telepén) tároló tűzifáját kisebb tételekben, közvetlenül fogyasztóknak adja el és azok azt nem vasúton vagy hajón kívánják elszállítani, a tűzifa tárolási helyének megfelelő feladóállomási árat számíthatja. Ilyen esetekben a feladóállomási ár kiszámítása szempontjából feladóállomásnak azt a vasúti, illetőleg hajóállomást kell tekinteni, amely az illető tűzifakészlet tárolási helyéhez viszonyítva, — a készletek Budapestre való szállítását feltételezve — a termelő szempontjából gazdasági értelemben a legelőnyösebben fekszik. Ennek a bekezdésnek rendelkezése nem vonatkozik a kereskedelmi eladási telepekre.

(8) Az előző bekezdés szerint alkalmazható eladási ár felszámításának csak akkor van helye, ha az eladás kisebb tételekben közvetlenül fogyasztóknak történik. Ártülpést követ el az a termelő, aki az így eladott tűzifáért a feladóállomási — és nem a jelen §. (5) bekezdése szerint meghatározott — árat számította fel, bár tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy az előző bekezdés hatálya alá tartozó eladások keretében eladott tűzifát a vevő üzletszerű továbbadás céljából vásárolta (kereskedő).

(9) A fogyasztók közvetlen kiszolgálására valamely városban, illetve nagy- és kisközségben termelők által fenntartott kereskedelmi eladási telepen (iparjogosítvány) eladott tűzifa eladási árát az 5. §-ban foglaltak szerint kell megállapítani.

2. §.

(1) Az I. §-ban meghatározott árak a 10.800/1934. F. M. számú rendelethez csatolt B. jelzésű szerződési minta I. számú mellékleteként közölt minősítési feltételeknek megfelelő I. osztályú tűzifára értendők. A hasított dorong a hasábfával azonos árért árusítható.

(2) A II. osztályú tűzifa legmagasabb ára a jelen rendelet szerint meghatározott I. osztályú tűzifa legmagasabb áranál 15 pengővel alacsonyabb.

(3) Az 1939/1940. gazdasági évben, vagy azt megelőzőleg kitermelt tűzifa legmagasabb ára a jelen rendelet hatálybalépésétől kezdve azonos az I. számú melléklet szerint augusztus hónaptól érvényes árakkal.

(4) 1941 október 1-e után a kitermeléstől számított 6 hónapon belül szállított tűzifa (friss fa) ára — az akác tűzifa kivételével — az I. számú melléklet szerinti árnál q-ként 40 fillérrel alacsonyabb.

3. §. Nagykereskedői árak:

(1) Aprítatlan tűzifának vagon-tételekben történő továbbadása esetén a jelen §. (2) bekezdésében körülírt kellékeknek megfelelő tűzifanagykereskedő az I. és 2. §-ban meghatározott árakhoz 10.000 kg-ként legfeljebb 20.— P-t számíthat hozzá.

(2) A jelen §. (1) bekezdésében megjelölt 20.— P-s összeget csak az a tűzifakereskedő számíthatja fel, aki:

a) iparjogosítvánnyal rendelkezik, továbbá

b) az eladott tűzifát nem maga termelte ki és közvetlenül termelőtől saját számlára vásárolta és saját nevében adja el.

(3) A jelen §. (1) bekezdésében megjelölt legfeljebb 20.— P-s összegnek az előbbi pont szerint jogosan történt felszámítása esetében a következők irányadók:

a) hitelben történő eladásnál 30 napi időtartamra sem kamat, sem egyéb címen külön összeg fel nem számítható;

b) a vevő kereskedő eladási árának megállapításánál a 4. §-ban foglalt intézkedések szerint köteles eljárni, tehát ennek az összegnek külön felszámítására nem jogosult.

4. §.

Az a telepes kereskedő, aki a helyi piacon közvetlen fogyasztó részére (pék, ipari üzemek, stb.), vagy az 1. §. (2) bekezdésének b) pontja alá tartozó helyeken olyan kiskereskedőknek (pincés, udvaros, stb.), akik forgalmuk túlnyomórészét nem vagontételekben, hanem helyi telepes kereskedőtől fuvartételben szerzik be, vagontételben fuvarlevélsúly szerint ad el aprítatlan tűzifát, a III. számú melléklet 1. pontjában a telepen történt eladás esetére feltüntetett összegek helyett q-ként legfeljebb 30 fillért számíthat fel a legmagasabb leadóállomási árhoz. Közszállításoknál, illetve versenytárgyalás alapján történő beszerzés esetén csak abban az esetben számítható fel az előbbieket szerint engedélyezett felár, ha a beszerzendő (versenytárgyalásra meghirdetett) mennyiség 50 normál vagont (à 10 tonna) meg nem halad.

5. §. A telepről eladott tűzifa ára.

A telepről (üzletből) eladott tűzifa legmagasabb árát úgy kell kiszámítani, hogy a legmagasabb leadóállomási árhoz (1. és 2. §.) hozzá kell adni a jelen rendelet III. számú mellékletében feltüntetett összegeket az alábbiak szerint.

(1) Azok a kereskedők, akik a tűzifát általában vagontételekben vásárolják (termelőtől vagy nagykereskedőtől) és viszonteladóknak (pincéseknek, stb.) vagy közvetlenül fogyasztóknak általában fuvartételben (detail) adják el (ú. n. *telepes kereskedők*), a III. számú melléklet 1—4. pontjai alatt meghatározott bruttó haszonösszegeket számíthatják fel a jelen rendelet 1. §-ában foglaltak szerint kiszámított — kereskedelmi telepüknek megfelelő — leadóállomási árhoz.

(2) Azok a kiskereskedők, akik a tűzifában lebonyolított forgalmuk túlnyomórészét nem vagontételben, hanem más (telepes) kereskedőtől fuvartételekben vásárolják — ú. n. *pincés kiskereskedő*, vagy ennek fogalma alá tartozó eladó (pince-üzlethelyiség, kisebb telep, szatócs, udvaros kereskedő) a III. számú melléklet 5. pontja alatt meghatározott bruttó haszonösszegeket számíthatják fel.

(3) A telepes kereskedők (5. §. (1) bekezdés) a III. számú melléklet 5. pontja alatt megjelölt eladásokra megállapított haszonösszegek felszámítására akkor sem jogosultak, ha az általuk eladott mennyiség a III. számú melléklet 2. pontja alatt megjelölt mennyiségeknél kevesebb.

(4) Az 1. §. (2) bekezdésének a) pontja alá tartozó azoknak a községeknek a területén, ahová a szállítás csak a BSZKRT helyi érdekű vasútvonalain történhetik, az I. számú mellékletben (illetve az 1. és 2. §-okban) meghatározott leadóállomási árakat annyival lehet felemelni, mint amennyit a helyi érdekű vasúton ténylegesen fizetett fuvar költségtöbblet kitesz.

(5) Az 1. §. (2) bekezdése *b*) pontja alá tartozó azokban a községekben, amelyeknek vasútállomása nincs és a tüzfát a legközelebbi vasútállomásról kell a telepre szállítani, a kifizetett tényleges fuvardíj aránylagos (1 q-ra eső) részét a kereskedő külön felszámíthatja, azonban ilyen esetben a III. számú mellékletben meghatározott bruttó haszonösszeget q-ként 15 fillérrel csökkenteni kell.

6. §. *Egyéb rendelkezések.*

A jelen rendeletben megállapított árak készpénzfizetés esetén érvényesek. Hitelben történő eladások esetén (a 3. §. (3) bekezdés *a*) pontjában foglalt eset kivételével) kamat, költség és kockázat címén megfelelő összeg számítható fel. Az ilyen címen felszámított összegnek azonban megfelelő arányban kell lenni az ellenszolgáltatással és összege havonta nem haladhatja meg az előbbieken meghatározott árak 1%-át. A jelen bekezdés alkalmazása szempontjából az áru átvétele napjától számított 14 napon belül történő fizetés esetén az ügylet készpénzeladásnak számít.

7. §.

A jelen rendelet 3., 4. és 5. §-aiban említett kereskedők kötelesek a rendelet megjelenése napján tulajdonukat képező és az 1939/40. termelési időszakból, vagy az azelőtti kitermelésből származó — 500 q-nál nagyobb — tüzfakészleteiket, a jelen rendelet megjelenésétől számított 8 napon belül az Árelenőrzés Országos Kormánybiztosához (Budapest, VI., Nagymező-utca 1. szám) bejelenteni. Ugyanakkor kötelesek a bejelentett készleteik után q-ként 35 fillért a Közel. Min. m. kir. kereskedelmi hivatal letéti számla, Budapest, 150.781. számú csekkszámára, külön felhívás bevétele nélkül befizetni.

8. §.

(1) A jelen rendeletben foglaltakkal kapcsolatban a helyi viszonyok által indokolt egyes gyakorlati intézkedéseket (egységes helyi árak megállapítása) előzetesen kért külön felhatalmazásom alapján a 4110/1939. M. E. számú rendelet 1. §-ának (2) bekezdésében megjelölt közigazgatási szervek is elrendelhetik.

(2) A 10.100/1940. Á. K. számú rendelettel kapcsolatban adott felhatalmazásom alapján helyi közigazgatási szervek által végrehajtott ármegállapítások hatályukat veszítik.

9. §.

(1) A 10.100/1940. Á. K. számú rendelet — az 5., 6. és 7. §. kivételével — a jelen rendelet életbeléptetésének napján hatályát veszti.

(2) A 9.210/1939. Á. K. számú rendelet végrehajtásáról szóló hivatalos közleményben (megjelent a Budapesti Közlöny 1939 december 1-i 272. számában) foglaltak — amennyiben a jelen rendelet intézkedéseivel nem ellenétesek — továbbra is érvényben maradnak.

10. §.

A jelen rendelet a kihirdetés napján lép hatályba.

Budapest, 1941. évi június hó 10-én.

Dr. Illyefalvy Lajos s. k.

az árelenőrzés országos kormánybiztosa.